

Redacțiunea, Administrațiunea, și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se returnează.
INSERATE se primesc la Administrațiunea în Brașov și la următoarele Birouri de anunțuri:
în Viena: M. Dukas, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oeppliks Nachfolger; Anton Oppelk, J. Dunneberg, în Budapesta: A. V. Goldberger, Eckstein Bernat; în București: Agence Havas, Succursale de Roumânie; în Hamburg: Karoly & Liebnann.
Prețul inserțiunilor: o serie garmond pe o colônă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicație. Publicări mai dese după tarif și învoială.
Reclame pe pagină a 3-a o serie 10 cr. séu 90 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULU LVII.

„Gazeta” iese în mă-care zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumără la toate oficiile poștale din într și din afară și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov
a administrațiuno, piața mare, Tergulul Inului Nr. 30 etagiulul I.: pe un an 10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Ună esemplară 6 cr. v. a. séu 15 bani. Atătū abonamentele câtū și inserțiunile suntū a se plăti înainte.

Nr. 50.

Brașov, Vineri, 4 (16) Martie

1894.

Causa română și Englesii.

Brașov, 3 Martie v.

Diarulul din Bruxella „L'Independance Belge” aduce unele detalii despre meetingul organizat la Oxford în cauza română înainte cu dece zile, sub auspiciile vice-președintelui dela St. Johns College, a profesorului Morfill și a mai multor profesori de universitate.

Ceea ce s'a vorbit la acest meeting în apărarea cauzei Românilor asupra din Transilvania și Ungaria formăză un vîu documentu pentru aceea, că opiniunea publică din Anglia a început să cunoscă starea tristă politică, economică și socială, în care se află adî poporul nostru cu totu liberalismul și constituționalismul multu lăudatū al Ungurilor.

Unul dintre vorbitorii meetingului, profesorul Dr. Bridge, a datu vîuă expresiune acestui îmbucurător revirementu, ce se produce în opiniunea publică englesă, exprimându-și părerea sa de rău, că Maghiarii, cari înainte cu patru-deci de ani, pe când Kossuth cu soții săi emigrați erau purtați pe mîni în Londra, au deșeptatū atăta interesu pentru cauza lor între Englesi, făcū astădî ca celelalte popore, cu cari trăiescū împreună, să se plângă așa de amarū în contra lorū.

Maghiarii, cari au știutū să câștigate atunci simpatiiile Europei pentru lupta lorū de emancipare de sub stăpînirea austriacă, după ce au ajunsū la putere au adoptatū față cu națiunile nemaghiare aceeași politică netastă de „divide et impera”, ce-o practicase regimulū absolutistū austriacū în detrimentul lorū și pre când lupta lorū fusesse îndreptată în contra sistemului de germanizare pentru emanciparea lorū națională, ei începură acum a introduce în regatulū ungarū sistemulū de maghiarizare și a împiedeca astfelū eman-

ciparea națională a Românilor, Slovacilor, Sêrbilor etc.

Câtva timpū Maghiarii au reușitū de-a masca ținta acēsta a politice lorū prin legile aduse la 1868, cari la aparință erau liberale, dîr cari au totū din capulū locului astelū croite, ca să nu ajungă a fi nicî odată unū scutū pentru dezvoltarea națională a poporelorū nemaghiare, ci ca executarea lorū să atêrne numai de arbitriulū celorū ce cu ajutorulū unui sistemū de reprezentare unilateralū și nedreptū își asiguraseră puterea esclueivă în statū. Dîr o astfelū de politică, care din anū în anū trebuia să împingă pe cei ce o profesau totū mai multu pe cărările prăpăstioșe ale netoleranței celei mai detestabile și ale violenței brutale chiar, a trebuitū prin adēnca nemulțumire, ce au causat-o în sinulū națiunilorū nemaghiare asuprite, să producă resensū și în străinătate, în sinulū poporelorū mari civilizate ale apusului și să-i deschidă ochii, ca să vadă, că ceea ce voiescū și la ceea ce tindū politici maghiari nu este alta, decâtū cruda desnaționalizare a poporelorū de altă limbă din regatulū ungarū.

Vîtiile sistemului electoralū, administrativū și scolarū din statulū ungarū, despre cari a vorbitū la meetingulū din Oxtord cu atăta pricepere profesora de litere d-șora Del'Homme, derivă tôte din tendința și scopulū declaratū alū politice maghiare: de a face cu timpulū imposibilă, în sensulū literalū alū cuvîntului, ori-ce dezvoltare națională, ce nu este maghiară și pîtrunsă de spiritulū specificū maghiarū.

De „ideea de statū”, din care se nutrește acēstă politică de desnaționalizare, n'a fostū vorbă, precum se vede din raportulū fōiei belgiane. Lucru fōrte firescū, deore ce Englesii nu vorū cuprinde și înțelegea nicî-odată, ceea ce ar vrē să dică acēsta „ideă de statū”. În Anglia

se știe de-o politică de statū, de-o rațiune de statū, de-o problemă a statului, dîr nimeni nu se imbată acolo cu „idei de statū”, pentru-că politica ce se face în Englitera este pusă pe base reale date de împrejurări reale și nu se ocupă de idei și de formațiuni, ce suntū în afară de condițiunile reale de existență ale statului, cum facū Ungurii, cari se nutrescū cu poște și dorințe utopice, ca aceea a contopirei tuturorū elementelorū din Transilvania și Ungaria cu rassa maghiară.

Dēcă însă la Oxtord n'a fostū vorbă de „ideea de statū maghiară” s'a vorbitū cu atătū mai multu de problemele și îndatoririle, ce le are regatulū ungarū de a stabili unū regimū de adevărată dreptate și libertate pentru tôte poporele sale, și a cărorū împlinire vine a fi reclamată adî de Europa civilizată, care nu mai pōte privi cu ochi nepăsătorî la spectacolulū, ce i-lū oferă barbarele încercări de desnaționalizare ale regimului ungrescū.

În accentuarea acestorū probleme și îndatoriri și în exprimarea simpatiei pentru Români asupriți și cauza lorū dreptă culminează marea însemnătate a manifestățiunei meetingului dela Oxtord, care, ca unū fericitū augurū, ne vestesce aurora libertății și egalei îndreptățiri naționale, pe care sprijiniți de simpatiiile lumii culte, prin stăruință, muncă și jertfe necobosite va trebui să-o dobîndimū mai curîndū séu mai târziu.

Faptulū că cauza noastră începe a fi îmbrățișată și de marea națiune englesă, ne dă curagiu în apărarea și încredere în isbînda ei, și ne cuprinde inimile simțulū de bucuriă și de grațitudine față cu iluștrii organizatorî ai meetingului.

Dēcă, precum sperămū firmū, manifestarea dela Oxtord nu va rămânē izolată, ci se vorū ridica totū mai multe voci din sinulū națiunei

englese în favōrea noastră, acēsta vomū avē sē o mulțămimū în parte și stăruințelorū frațilorū nostri din România, cari au fostū reprezentați la meetingulū din Oxford prin doi distinși vorbitori: tînerulū prinț Ghica și studentulū Demetrescu, cari au făcutū onore nêmului lorū și merită recunoștința tuturorū Românilorū.

Cestiunea Românilorū la Oxford.

Sub titlulū acesta „Independance Belge” dela 10 Martie n publică următorul articolū asupra meetingului din Oxford:

Ni-se scrie din Londra: Unū meetingū asupra cestiunei române, organizatū sub auspiciile vice-președintelui colegiului, d-lū Ball, și a mai multorū profesori de universitate, meetingū, la care au luatū parte între alții d-nii: Dr. Bridges, Dr. Cheyne, profesorî Clifton, Holland, Earle, Raleigh, Macan, Spooner, Carlyle, Hobhouse, Poole, Dr. Krebs și a. s'a ținutū în St. John's College.

Președintele meetingului, d. Morfill, într'o scurtă și căldurosă alocuțiune a semnalatū trăsurile caracteristice ale istoriei poporului român și interesulū filologicū alū limbii, ce a conservat-o în cursulū secolelorū de persecuțiune. Trecîndū la istoria modernă a Transilvaniei, elū s'a estinsū asupra periodelorū dela 1848 și 1866, douē momente importante în viața poporului transilvanū, și dela care datēză anexiunea țerii la Ungaria și măsurile, de cari se plîngū adî Români anexați.

În ce privește situațiunea actuală a Transilvaniei, d-lū Morfill a amintitū, că membrii comitetului naționalū, cari sub conducerea dr-ului Rațiu au prezentatū regelui Ungariei Memorandulū, în care se espunū justele plîngerî ale poporului român, suntū acușati de cătră guvernulū ungrescū cu crima de înaltă trădare și aștēptă la Clușiu judecata lorū. În urmă oratorulū a criticatū viu modulū în care Ungurii tractēză rasele, cari compunū regatulū lorū poliglotū.

D-șora Del' Homme, profesora de litere, a desfășuratū apoi istoria poporului

FOILETONULŪ „GAZ. TRANS.”

Aniversarea.

După Eugène Tourrier.

— „In sănătatea ta, scumpa mea Luisa!”

— „In sănătatea ta, iubitulū meu Adrian!”

Bărbatul și nevasta, rîșcați până la lacrimi, ciocniră paharele. Își serbau aniversarea căsătoriei numai între ei, dorindū, ca nicî unū străinū să nu vie să turbure liniștea lorū.

D-lū Darenne, chimistū meritosū, profesorū de chimia industrială într'o școlă comercială din Parisū, se căsătorise cu fiica predecesorului său, vechiu profesorū în retragere, pe care descoperirea unei tincturi aplicabile la văpsirea matēsurilorū, îlū îmbogățise. Vechiulū profesorū murise, lăsândū pe tineri în indestulare și destulū de fericitū. Numai unele accese de tristețā neexplicabile ale soțului întunecau une-ori liniștea și mulțămirea acestei căsătorii.

— „Astădî suntū cinci-spre-dece ani,

de când ne-amū căsătoritū,” începū erăși d. Darenne.

— „Cinci-spre-dece ani de fericire”, răspunde femeia, privindu-lū cu iubire.

— „Îți aduci aminte de întâia dată, când te-am vădūtū la tatălū tēu?”

— „Îmi aduci aminte, ca și când s'ar fi întemplatū asta chiar eri?”

— „Mē invitase la masă, stîndū alături de tine, te cotemplam cu plăcere, zăpăcitū și fascinatū de privirea ochilorū tēi, mari, frumoși.”

— „Mișcările tale nu-mi scăpau din vedere. Evitai privirea mea și te înroșiai. Eram mîndră de turburarea, în care te adusesse persōna mea. Răspundeai confusū la întrebările ce'ți punea tatălū meu.”

— „Ce vrē! Eram hipnotisatū.”

— „Tu ai rēsturnatū solnița.”

— „Împedecându-mē de unū taburatū, era să cadū în salonū, îmi întorsei capulū.”

— „Cu tôte aceste ai esitatū multū timpū înainte de a te declara. Atribuirămū faptulū, că nu te decideai, timidității tale; o luptă internă se petrecea în tine; ar fi

disū cineva, că există unū obstacolū între noi.”

— „Ce nebuniă!”

— „Nu mē întreba cauza. Trecutulū te privește.”

— „De când te cunoscū, scumpă și dulce companiōnă a vieții mele, nicî-odată privirea ta nu s'a opritū la unū altulū, aprōpe de tine am găsitū liniștea și fericirea și te iubescū, ca în primele zile.”

— „Adriane!”

— „Luiso!”

— „Nu este femeia mai fericită, ca mine... și totuși... lipsesce ceva fericirii noastre.”

— „Eră gîndurile astea; uită-le.”

— „Nu avemū unū copilū.”

Dōmna Darenne duse batista la ochi și începū să suspine.

— „Ar fi așa de frumosū de a trăi pentru o mică ființă, care ar cresce lângă noi, care ni-ar iubi, a cărei voce dulce ar înveseli casa noastră, ale cărei desmerdări ni-ar înduoșă, care... mai târziu... ne-ar închide ochii. Asta este de sigurū cauza ascelselorū tale de melancoliă.”

— „Scumpa mea Luisa, nu întrista acēstă zi de sêrbătoare.”

— „Cum l'ăși fi iubitū!”

— „Alungă aceste gînduri din mintea ta.”

— „Pentru ce unirea noastră a rămasū sterilă? Eu adorū copiii și sunt gelōsă pe tôte mamele. Ce fericite suntū ele!”

— „Usucă-ți lacrimile, căci îmi rupi inima”, dīse d-lū Darenne, luândū în brațe pe femeia sa. „Trebuie să ne supunemū, ori ce supărare ar fi de prisosū.”

— „Fără voia mea mē gîndescū mereu la asta și îndată ochii mi-se umplu de lacrimi.”

— „Sē nu mai vorbimū de asta.”

— „Iartă-mē; am sē fiu mai rezonabilă.”

Ea surise printre lacrimi.

— „Veți, că nu mai plîngū!”
Domnulū Darenne umplū paharele cu șampaniă.
— „Golesce-ți paharulū, scumpa mea.”
— „Te ascultū, iubitulū meu.”
Ei ciocniră din nou, pe urmă d-lū Darenne oferī galantū brațulū femeii sale și o condusē în salonū.

românii dela stabilirea coloniilor lui Traian, combătându teoria, după care Români ar fi părăsiti țera sub împăratul Aurelian și nu s'ar fi reîntors decât în secolul al III-lea; densa a susținut — răzămându-se pe exemple trase din scriitorii evului mediu — că Români n'au încetat de-a locu Transilvania și că în tôte timpurile ei au posedat o anumită autonomie, recunoscută chiar de împărații casei de Habsburg.

În partea a doua a discursului d-șora Del' Homme astudiat actuala lege electorală aplicată excepțional în Transilvania și care determină cercurile într'un mod, încât distruge majoritatea transilvană acolo unde ar pute să se manifeste, și a împiedecat orî-ce candidatură română de-a triumfa; densa de asemenea a atras atențiunea asupra vișiosului sistem administrativ și scolar și a făcut să i-se aplaude mult perorarea ei printr'un apel, ce l'a adresat la simpatia lumei universitare englese în favoarea Românilor.

Prințul Ghica, fiul bătrânului prinț de Samos, (Ión Ghica) și vechiu ambasador la Londra, venit espres din România pentru a asista la meetingul din Oxford, a vorbit la rândul său, amintind condițiunile anexiunii Transilvaniei, protestând energic contra acușiunilor de irredentism și de daco-românism, ce le îndreptă Maghiarii în contra Românilor și formulând ast-fel minimul revindicărilor transilvane: 1) cassarea legii electorale actuale; 2) cassarea legii excepționale de pressă; 3) revisuirea legii de naționalitate; 4) cassarea legilor promulgate cu scop de-a distruge efectele legii de naționalitate; 5) recunoșterea importanței elementului român de către împăratul Austriei, care va lua titlul de duce al Transilvaniei (titlul de mare duce al Transilvaniei îl poartă și ađi monarchul, legea de uniune dice însă, că din acest titlu se nu se tragă nici o consecunță în favoarea autonomiei Transilvaniei — Red.)

După un discurs al d-lui Demetrescu, student român la Oxford, d-l dr. Bridges, șeful școlii pozitiviste englese, a propus și a făcut să se adopte o moțiune prin care se felicita oratorii pentru tonul moderat și conciliant al discursurilor lor. El a exprimat simpatia sa pentru cauza română, precum și regretele, că Ungurii, cari înainte cu 40 de ani au deșteptat atâta interes, dau acum asemenea sugete de plângere celorlalte popoare ale monarchiei.

CRONICA POLITICĂ

— 3 (15) Martie

Lui „Pol. Corr.“ i-se telegrafiază din Roma, că Papa și-a exprimat față de o persoană înaltă, via sa îndestulare asupra apropierei între Germania și Rusia, și a dîș, că e firm convins, că apropierea

acesta va contribui la întărirea păcii europene.

„Times“ scrie asupra declarațiunii lui Roseberry din 12 l. c. în camera lordilor, referitoare la Home-rule, că această declarațiune a schimbat de tot starea lucrului și a sdruncinat basa politiceii lui Roseberry. El prin acesta a răsturnat întreaga vorbire a sa ținută în meetingul partidei, deoarece ceea, ce a dîș Roseberry în camera lordilor, uniștii totdeuna au predicat'o. „Times“ încheie cu cuvintele: Prima pășire a lui Roseberry ca premier a amăgit foarte mult. „Standard“ dice, că șeful cabinetului peste tôte așteptarea a rupt cu vechiul liberalism și acum se arată ca radical estrem. Din contră foile guvernamentale sunt foarte mulțamite cu declarațiunile lui Roseberry. „Daily Telegraph“ crede, că succesul strălucit al lui Roseberry este indisputabil.

În cercurile curții din Petersburg se ține ca sigur, că următor al lui Giers este designat ambasadorul rusesc din Viena prințul Lobanow Rostowski. În cercurile guvernului german se privește de numirea acesta ca o nouă dovadă, că Țarul Alexandru recunoște caracterul necondiționat pacific al triplei alianțe.

Procesul de pressă

al „Fóiei Poporului“.

Clușiu, 13 Martie 1894.

(Raport special al „Gazetei Trans.“)

Astăzi la 9 1/2 ore a. m. s'a început pertractarea finală în procesul „Fóiei Poporului“ pentru o corespondență din Tornia (o comună în apropierea Aradului) subscrisă de d-l Georgiu Petrovici, învățător în numita comună. Corespondența a apărut în Nr. 24 din 1 (13) Iunie 1893 al acestui diar. Ca acuși au fost citați d-nii Georgiu Petrovici, ca autorul corespondenței; Ión Russu-Șirianul, ca redactor responsabil al „Fóiei Poporului“ și d-l Ión Popa Necșa, ca editorul acestei foi.

Tribunalul a fost presidat de Br. Szentkereszthy Zsigmond; jui votanți Mikó și Fedenfeld; acuator: Aurel Lazar; apărător Dr. Stefan Popu; interpret: Dr. Lehman profesor; notar: Dr. Balázs.

De astă-dată se pôte dice, că s'a constituit juriul mai curând, ca în alte rânduri, și astfel ședința s'a putut deschide la 1/2 10 ore a. m.

Acuși nu s'au folosit de dreptul de recusare, pe când procurorul da Juriul s'a compus din următorii jurați: Darnay István, Dr. Akoncz Károly, Trándafir Miklos, Dr. Márki Sándor, Szüllő Árpád, Br. Mansberg Sándor, Dr. Groisz Béla, Dr. Szabó Dénes, Haller Rezső, Tö-

rök István, Dobál Antal, Dr. Czikmantori, Dr. Issekutz Hugó și Szilágyi Bela, cești doi din urmă ca suplenti. A urmat depunerea jurământului obișnuit.

La întrebările puse de președinte, dl Russu Șirianul răspunde ungueresce; născut în Șiria, de 30 ani, de religione gr. or., necăsătorit, fără avere, redactor, stă sub pedepsă în închisorea de stat dela Seghedin. Președintele declară, că în cazul de față se pôte apăra liber.

Urmăz d-l Petrovici: de 22 ani, gr. or., n'a mai fost pedepsit, necăsătorit, de prezent învățător în Tornia.

Ión Popa Necșa răspunde românesc, că e de 59 ani, căsătorit, gr. or., factor tipogr., de prezent închis în temnița din Sibiu. Președintele îl declară liber în decursul pertractării.

După acestea notarul cetesce acusa procurorului și traducerea autentică a corespondenței incriminate.

D-l Dr. Stefan Popu observă, că în traducerea autentică nu e corect tradus cuvântul „neimpăcat“ cu „kiengesztelhetlen“, ci trebuie: kibékítetlen, la ceea ce Lehman observă, că e „scăpare de pénă“ (!?)

Președintele întreabă, că recunoște d-l Petrovici de a sa corespondența incriminată? Acuatorul răspunde, că da. După aceea întreabă pe d-l Russu Șirianul, că ia responsabilitatea de mai sus, care asemenea răspunde cu da; Ión Popa Necșa dice, că acum scie de ea, atunci însă când s'a tipărit n'a știut de ea nimic.

După acesta apărătorul Stefan Popu voesce să cetască un atestat comun al prin care se adeverese, că d-l G. Petrovici nu a primit acei 25 fl. dăruți de ministru d-lui Zabb, ca remunerațiune pentru progresul, ce l'au arătat școlarii de sub mâna lui în limba maghiară, președintele însă refuză cetirea atestatului, dicend, că trebuia înaintat mai înainte, nu acum.

Urmăz vorbirea de acuză a procurorului Aurel Lazar, care dice, că articolul, respective corespondența incriminată e atât de bănuitor, cinic, cuprinde o atare ură față de tot ce e ungueresc, încât nu mai este de lipsă a întări acuză; dice că cetind articolul, trebuie să-ți pui întrebarea, că ore s'a scris în Ungaria sau în Basarabia? Scris e de un cetățen al statului maghiar, sau de unul, care n'are patriă și țera? Ore e vorbă de învățarea limbei maghiare, a unei limbi oficiose a statului, sau de învățarea limbei rusesce în școlele românesce? Ore lucrat acuatorul pentru interesul public, sau în interesul său propriu, când a scris articolul? și ore trebuie să ajungă în colisiune pedagogică cu cetățenul român? Cere dela jurați, că decât vor deslega întrebările acestea în favorul acuatorului, atunci să-l achite unanim, decât însă i vor primi întrebările, ce le va da el, atunci să-l judece, dér asemenea unanim. Durere, că articolul s'a scris în Un-

garia, unde acuză se va serba milenul, de când au trăit în pace, înaintându cu pași cei mai străluciti în cultură. S'a scris articolul în Ungaria, care a lăsat, ca și după o asistență de 1000 ani, să o blaste un individ, ca acuator, în limba română; în Ungaria, unde părintele iobagă a făcut din fiul său domn și i-a asigurat existența, și în care nu se pretinde altoeva, decât să-i fiu credincios; care e singurul loc pe întreg contingentul, unde atâtea rasse nici după o mie de ani nu și-au pierdut caracterul de rassă. Dice, că cine e acela, care se teme, că decât fiul său va învăța nemșesce, latinesce sau grecesce, și va pierde caracterul național, căci fiă-care om e de atâtea ori om, câte limbi scie; spune, că acela face tocmai serviciu națiunii sale, care învățând limba maghiară ușurează contactul și traiul. Au nu e bunăvoință, când i-se dă învățătorului înco și bani, ca remunerațiune pentru succesul dorit, în loc de a-l pretinde simplamente. Trădez ore acel român nemiul său, care învață ungueresce, și încetă ore de a mai fi român bun, pentru-că vorbește ungueresce? Dacă acuatorul a scris articolul ca învățător, atunci numai așa corespunde poziției sale de învățător, decât se bucură de înaintarea și progresul școlarii în limba maghiară, căci învață cetățeni maghiari, ér nu misionari din Basarabia?

Nu pretindem cultură înaltă, continuă acuatorul, nici politică, nici desnaționalizare, ci fiă-care să lucre în interesul patriotismului corespondentilor legilor, și să nu agiteze. Ca să arete în alui cui interes a lucrat acuatorul, dice, că el a creșut de sosită timpul, ca să se ridice din întunerecul necunoștinței, și să se ridice ca martir, decât în loc de pace, învidiază, atacă meritul bun al antecesurului său. Arată, că cuvintele, prin cari se timbrează progresul cu succes, ca o sete după banii lui Iuda, ca o trădare a nemiului, din ale căru sudori trăesce, pot să agiteze, să verse ură față de Maghiari, inimiză neimpăcată al Românilor, și astfel vatămă punctul 2 al § 172 din codicele penal, fiindcă ată ură față de o națiune. Cere deci verdictul condamnat.

Se reîtorce apoi la § 84 al codicelui de pressă, în contra căruia au greșit redactorul responsabil și editorul, pentru neatențiunea și negrija față de foi, și rogă pe jurați să-i declare de vinovați.

(Va urma.)

SCRIRILE ĐILEI.

— 3 (15) Martie.

Afacerea Pituk reînviată. Erași strigă foile ungueresce în contra Episcopului Pavelu, luându în apărare pe „patrioticul“ lor dascăl dela șola unguerescă din Arad, Pituk Béla. Pituk pôte fi profesor din

Mme Darenne apăsa pe butonul soneriei.

— „Mario“, dice ea fetei din casă, „servește-ne cafeaua!“

Pe urmă luă o cutiă cu țigări și o oferă bărbatului său; el luă una și o aprinse.

De-odată se auđi soneria dela sală.

— „Cine o fi venit să ne deranjeze la ora asta?“ întreabă d-l Darenne.

Fata din casă între-deschise ușa.

— „O tinără fată în doliu, cere să vorbească cu domnul“, dice ea.

— „O fată tinără?“ dice d-l Darenne mirându-se, „de sigur că se înșală.“

— „Dii să între“, ordonă domna.

O fată tinără de aprópe opt-spredece ani, cu un aspect dulce și trist și foarte frumoasă în hainele ei negre, intră timidă în salon.

— „D-l Darenne“, întreabă ea.

— „Eu sunt, ce floresci?“

Visitătorea scóse o scrisóre din bușinar.

— „Mama mea pe paș de mórte m'a însărcinat, ca să vă remit această scrisóre. Esecut ultima ei voință.“

D-l Darenne luă scrisorea cu o mână tremurătoare.

— „De unde vii, domnișor?“ întreabă M-me Darenne.

— „Din Grenobla, domnă.“

— „De acolo este bărbatul meu!“

— „Vin la o oră nu tocmai potrivită, scusă-mă domnă. Nu cunosc Parisul, imi era frică în stradă, am întrebat de strada unde locuiți și am venit. Mama mi-a dîș, că d-vóstră imi veți da de lucru; sunt cusătoră și lucrez bine.“

— „De mult timp a murit mama d-tale?“

— „Abia de opt zile, și eu am rămas singură pe lume.“

Ea încep să plângă.

— „Șermană fată! Mi-se pare, că n'ai mâncat.“

— „Nu mi-e fóme, domnă.“

D-na Darenne chemă pe fata din casă.

— „Mario, condú pe d-șora în sala de mâncare și servește-i bucate.“

Orfelina se lăsa a fi condusă.

— „Ce vré această tinără fată?“ în-

trebă d-na Darenne pe bărbatul său. „Te ai turburat, ești palid. Ce ai?“

Domnul Darenne tăcea.

— „Pentru ce îți scrie femeia asta? Spune-mi, mi-e frică.“

— „M'ai întrebat adese-ori asupra cauzelor, cari mă intristau adese-ori“, dice grav d-nul Darenne; „vei cunoșce cauzele.“

Elu întinse scrisorea femeii sale, care o citi cu voce tare:

„Scumpul meu Adrian,

„O murind vine să-ți amintescă trecutulu, nu pentru a te supăra, dér pentru a se adresa la generositatea ta, pentru a-ți recomanda pe copilul nostru, pe ficia noastră, care este astăzi de nou-spre-dece ani și care după mórtea mea va rămâne singură, fără apărare, la o etate, la care o fată tinără are cea mai mare necesitate de un sprijin. Înainte de a muri, trecutul imi apare ca prin geamurile unei lanterne magice; în creurul meu bolnav vedu desfășurându-se tôte fazele amorului nostru. Eramu srač amendoi, când ne-am cunoscut; tu erai elevu la o farmaciă, eu eram cusătoră și lucram pentru femeia

patronului tău. Tu ai fost primul și unicul meu amor; m'am aruncat în brațele tale fără a mă cugeta la ce faci, fără a mă gândi la viitor; când ai părăsit orașul nostru, eram mamă. Nu-ți faci reproșuri, sciam ce faci și nu regretă nimic.“

„Tu ai plecat la Paris, unde ți-ai făcut o pozițiune, și astfel s'a isprăvită totul; tu nu puteai să mă iai de soț, pentru-că nu eram de pozițiunea ta. Ai reștit în scopul tău, și eu m'am bucurat; te-ai însurat și ai făcut o bună partidă și eu am avut cele mai frumoșe dorințe pentru fericirea ta. Nu ți-am cerut nici-odată nimic. Sunt mândră. Am crescut pe copil singur cu lucrul meu. Au voit să mă mărite, am refuzat tôte partidele pentru a-i consacra ei viața mea. Am făcut din ea o fată onestă și o bună lucrătoare. La finea vieții mele, viitorul ei mă spărie, mi-e frică și ți-o trimit. O lungă bolă mi-a scătat tôte resursele mele și-ți strig: milă! milă! pentru copilul nostru.“

„Ea pôte să-și câștige existența ei, e bună, lucrătoare, plină de afecțiune și nu

grația patronilor săi unguri, dér este și preot, și în calitatea acesta este supus disciplinei eclesiastice. El vorba aici de continuarea său începerea unei cercetări disciplinare în contra lui Pituk, care este citat înaintea scaunului protopopescu din Siria, pentru a fi ascultat la 20 Martie n. e. Marea durere a foilor șoviniste este acum, că ce mai are Episcopul cu Pituk, când afacerea lui cu Episcopul Pavelu a fost aplanată prin arbitru datu de primetele Vaszary. Și încă, ce se mai veđi? În 13 l. c. au cutezat a merge chiar la Pituk acasă doi protopopi români cu alți doi ómeni necunoscuți. Protopopii aceștia au fost Ioan Popu dela Bocsigu și Marcu Păscușu dela Siria, amândoi faimoși, ca „dühös dáko-romanok.“ Veđi bine, ómenii aceștia nu vreu să aibă respectu, și cuteză a molesta pe Pituk, fără de a avé măcaru îngăduirea „patrioticului“ scaun școlar dela Arad.

—o—

Difterită. Ni-se scrie, că în comuna Spin, de lângă Blășiu, bántue difterita între copii, din care cauză școala s'a închis din ordinul autorităților civile.

—o—

Împărătesa Germaniei, Augusta, a sosit alaltăeri cu un tren separat în Abbazia. Toți șapte prinții mici se află cu densa și în câteva zile va sosi și împăratul Wilhelm, pentru de a petrece timp mai îndelungat acolo.

—o—

Gladstone poet. Folia „Daily News“ aduce scirea, că Gladstone chiar în ziua repășirii sale din ministeru a finit cu traducerile odelor lui Horațiu.

—o—

Ministrul de culte rusești va înființa în Franca un seminaru pentru crescerea de profesori în limba franceză, cari apoi voru fi aplicați la școlile medii rusești. Se știe, că seminarul se va deschide deja în anul acesta.

—o—

În Praga s'a început alaltăeri procesul contra omoritorilor lui Mrva: Ottokar Dolezal și Franciscu Dragoun. Partea cea mai mare din acuză se ocupă cu organizațiunea Omladinei.

—o—

Victoria, regina Angliei, va sosi în 16 l. c. în Florența, însoțită de prințul Henric de Battenberg și soția acestuia. Întréga suită va numera 80 de persoane. După dispozițiunile de până acum, regina va locu în villa Fabbrucotti de pe delul Montughi și va petrece în Italia o lună îndrăgă.

—o—

Mare nenorocire. Zidul cimiterului din Grossotto (Valteline), în Italia, s'a dărâmat în timpul unor ceremonii funebre, acoperind sub dărâmurile sale un număr mare de persoane; 5 au fost omorite

și 36 rănite, dintre cari mai multe în modu gravu.

—o—

Liferare. În biroulu camerei comerciale din Brașov se află o escriere de oferte a direcțiunei căilor ferate din Arad, pentru liferare de lemne, necesare la întreținerea liniilor ferate. Terminul pentru oferte 8 Aprilie a. c.

Punctele strategice din Basarabia.

Basarabia are câteva puncte strategice importante, în cari sunt concentrate masele principale ale armatei rusești. De mare însemnătate este orașul Bender, ca punctu de legătură a liniilor ferate *Odessa-Bender-Ungheni* și *Bender-Reni*. În evul mediu Bender era ținut de o fortăreță necuceribilă și era punctul de mănecare alu operațiunilor lui Stefanu cel Mare. Chiar și Turcilor li-a făcutu mari servicii și a jucat o anumită rolă în operațiunile lui Kutuzow. Astăzi însă și-a pierdut orașul acesta importanța sa de fortăreță și servese Rușilor numai pentru scopul de depouri și ca punctu însemnat de concentrare. Murii vechi ai fortăreței, cari s'au estins până la Dniștru, sunt încă în stare foarte bună și potu ocroti în casemate 20,000 de soldați. Administrațiunea armatei rusești, deja înainte cu opt ani, a ordonat să se ridice barace de-a lungul liniei *Bender-Tiraspol*; numărul acestor barace s'a înmulțit însă din timpul acela încoco într'atâta, încatu pe linia scurtă Tiraspol-Bender se potu adăposti două diviziuni de călăreți; astăzi staționează acolo două diviziuni de Cazaci și Grusini.

Razdzielnaja, una dintre cele mai mari stațiuni ferate din Rusia, încă are casarmenuri. Aci se află magazine de pravu și un arsenalu, cari s'au edificat înainte cu patru ani.

Una din localitățile cele mai importante strategice este fără indoelă *Hotin*, care avea mare importanță deja pe timpul războierilor cu Polonia. Într'un viitoru resbelu cu Austria este o cestiune foarte însemnată pentru Ruși, ca, îndată ce voru sta pregătiți la Hotin cu un corp de armată mai mare și îndată ce voru trimite înainte mase de cavalerie, de cari Rusia e așa de avută, să năvălescă cu infanteria peste *Novozelize* pentru de a rupe legătura între diviziunea de trupe austriace din *Bucovina* și între corpul de armată din *Przmysl*. Rusia cunoșce foarte bine importanța acestor puncte și le ține ca garnisone puternice, cari în timpul din urmă s'au întărit încă și mai multu, decât cum au fost în anii trecuți.

Din camera ungară.

Debaterea asupra căsătoriei civile.

Ședința dela 10 Martie.

În această ședință primul vorbitoru fu deputatul Nagy István, care vorbi în

contra proiectului. După elu luă cuvântul:

Eötvös Károly, care presentă un proiectu de rezoluțiune în sensul, ca camera să primescă proiectul de lege privitor la regularea dreptului matrimonial și tot-odată să îndreze guvernul, îndată după ce proiectul va deveni lege, să presente proiectele de lege necesare pentru îndeplinirea și validitatea dispozițiunilor cuprinse în articolul de lege XX din 1848.

Vorbitorul protesteză cu totă hotărârea în contra presupunerii, că între ei (partida „independentă“) și între guvern ar exista vre-o alianță, vre-unu armistițiu sau și numai óre-care înțelegere. Protesteză de-asemena în contra celor ce dicu, că proiectul de față n'ar fi liberalu. Conceptul liberalismului întotdeauna este relativu. Despre o formă facultativă sau din necesitate a căsătoriei civile s'ar fi putut vorbi la noi în 1868; astăzi însă, după 21 de ani dala vorbirea lui Deák Ferencz, când unu cabinetu serios presentă aceste proiecte cu aprobarea coronei în totă întregitate lor: astăzi aceste proiecte sunt liberele. A vorbi astăzi despre afaceri de căsătorie facultativă sau din necesitate: asta însemnă tocmai contrarul dela liberalismu. (Vii aprobări și aplause în drépta și stânga extremă. Mișcări și sgomotu în stânga. Președintele sună clopoțelul.)

A fostu vorba și despre trecerea puterii în mâna statului. Adevăratu, că acesta este contrar liberalismului, dér în multe cestiuni ea este garanția liberalismului și a libertății. În 1848, când s'a făcutu articolul de lege XX, cei mai mari, cei mai înțelepți și cei mai buni fii ai națiunii noastre au cerut, ca școlile și salarisarea preoților, școlile universitare și cele medii să trecă în mâna statului.

Ugron Gábor: N'a fostu corect.

Eötvös Károly: Se póte, ca asta să formeze încă obiectu de discutiune, dér nu potu admite, că acei bărbați n'ar fi fostu totu atât de liberali, ca și Ugron. Vorbitorul nu se teme, că acestu proiectu ar aprinde focul cestiunilor confesionale în sinul națiunii; decât Apponyi se teme de asta, atunci pentru ce a așteptat cu presentarea mijlocului de vindecare până în ultimele minute ale órei a 12-a? Și decât și contele Szapary Gyula a vedut a celu pericul, atunci pentru ce a rămas în sinul partidei guvernamentale până în ultimele minute ale órei a 12-a? Și óre cine va putea garanta, că căsătoria civilă din necesitate nu va turbura totu atât de multu pacea, ca și cea obligătoare? Ori dóră bula de afurisenia a fericitului papă de odinórá dela Roma nu în contra căsătoriei civile din necesitate a fostu îndreptată? Decă odată agitațiunea s'a făcutu, atunci mai bine să sevirșim unu lucru deplinu, decât a agitația să fi și totuși lucru deplinu să nu se facă. Intre două rele, noi am alesu pe celu mai micu, pe când d-vóstru (cei din stânga și din centru) le-ați alesu pe amândou. Elu primesc proiectul, în care vede expresiunea politice, care duce la întărirea și unitatea națiunii. (Aprobări și „éljen“-uri prelungite în drépta și stânga extremă.)

Vajay István: Față cu cuvintele lui Eötvös, care șise, că prin căsătoria civilă obligătoare statul încă din leagenu infiltrază în inima cetățenilor sentimentul național și suveranitatea statului, — observă tocmai contrarul: căsătoria civilă obligătoare, mai ales în ținuturile locuite de naționalități, va servi ca armă în mâna ultraștilor pentru de-a agita în contra statului. Nu primesc proiectul.

Ședința se închide.

Atentatul cu bombă la Roma.

Cu privire la atentatul cu bombă, care s'a întâmplat la Montecitorio dinaintea camerei deputaților, găsim următoarele detalii:

Câteva minute înainte de 6 1/2 s'era se auđi în apropierea camerei deputaților unu sgomotu înspăimântătoru, gémurile dela multe case se sparseră. Publicul era cuprinsu de o mare panică. Din tóte părțile

se striga: „O bombă la Montecitorio“. Bomba n'a explodat în palatu, ci înainte palatului. Anarhiștii au calculat, ca bomba să explodeze punctu la 6 1/2, când iesu de obicei deputații din cameră. Printr'o feroce întâmplare însă în ziua atentatului ședința s'a ridicat mai de timpuriu, astfel, că nici unu deputat n'a fostu rănit. Sunt însă mai multe persoane greu rănite, cu totul 8, dintre cari 6 se găsesu în spitalu. Unul dintre cei răniți este pe mórte. Unu soldat i s'au sfărmatu picioarele.

Când se auđi detunătura, o mulțime de ómeni alergă în spre Montecitorio. Era unu aspectu îngrozitoru și veđi dintre cei răniți 4 ómeni, ca și morți, ér alți vântându-se într'unu modu teribilu de durerosu. Locul sinistrului era învălit într'unu noru grosu de fum, pe pământ se vedeau numai fărâmurile de gémuri.

Camera avea să decidă în ziua atentatului asupra punerii la dispoziția tribunalului militar din Palermo a cunoscutului agitatoru Sicilianu, deputatul de Pelice; se crede, că anarhiștii au voit să și răsbune pentru acesta.

Cauza, pentru care ședința camerei s'a ridicat mai curédu ca altă dată, a fostu împrejurarea, că Crispi nu era tocmai bine.

Locul dela Montecitorio, în urma esplosiei, a fostu ocupat de poliția și miliția. S'au arestat mai mulți indiviđi, dintre cari și unu rănit, care se crede a fi autorul atentatului. Acesta fiindu dus la spitalu a spus, că unu individ i-a datu o ladă mică în care se găsea bomba, care a explodat mai în urmă. Numele acestui bănut este Polidori, de profesiune zidar. Procurorul și judecătorul de instrucțiune au început deja să-l ia la întrebări.

ULTIME SCIRI.

Budapesta, 14 Martie. În ședința de ađi a camerei, a vorbit mai întâiu Szederkényi; elu este pentru căsătoria civilă facultativă, dér primesc propunerea lui Apponyi. După densu a luat cuvântu deputatul Nicolae Șerban, dicédu, că talmăcesc plângerile întregulu poporu românesc. Aceste plângeri există de fapt și ele sunt, cari împiedecă realizarea unității naționale. La Români naționalitatea și religiunea sunt contopite; celu ce atacă pe una, atacă și pe cealaltă. De-aici se esplică marea nemulțumire a Românilor, cari în număróse adunări populare au protestat în contra acestor proiecte de legi. Preoții români n'au subvențiune dela stat și ar pierde și puținul venit, ce-lu mai au, în urma acestei legi. Este dér o cestiune de existență pentru ei. Decă 3500 de preoți români devin „colduși“, nu-i mirare atunci, că ei agitéză. Dér Români voesc să trăescă și să lupte cu Ungurii în bine și în réu. Liberalismul e numai o frasă, ce se folosește pentru a seduce Europa. Decă guvernul ar fi în adevér liberalu, atunci n'ar lăsa pe Kosuth fără de patriă. Șerban vorbește apoi și în contra administrației și sfirșese prin a respinge proiectul. — După elu vorbește Horánszky contra proiectului.

DIVERSE.

O armată îndrăgă de pictori. Dintre tóte țările Europei aceea care pare mai multu lipsită de pictori este Anglia și-cu tóte acestea Anglia are pictori mai mulți decât cele-alte țări de pe continent și chiar mai mulți decât Italia. Un membru alu academiei regale din Londra scrie într'unu raportu alu său: „Nu numai că sunt mulți pictori în raportu cu lucrările, dar ei se înmulțesc pe fie-care și ce trece. Din statisticile făcute rezultă, că în Anglia sunt 1,700,000 de indiviđi, cari se intituléză „pictori“. Italia, patria lui Raffael, lui Michael Angelo, lui Tizian și atótoru alți artiști nemuritori nu are nici unu milionu de pictori!“

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

mi-a datu nici-odată motivu pentru cea mai mică nemulțumire. Ea nu șie nimic de nascerea ei, ea crede, că tatăl ei a murit și că tu ești unu amic alu lui.

„În numele amorului nostru trecut, te rog, scumpul meu Adrian, ia-o sub protecțiunea ta. Am auđit, că femeia ta este bună, interesază-o de sórtea copilului; spune-i ce voiesci, că este fiica unei rude depărtate, a unei amice a familiei. Veghézá asupra ei, ah! și mai cu sémă, ca ea să rămână înțeleptă, să nu ia pe-o cale greșită! Ea este așa de bună, încatu n'ar sci să se apere de ispitele vieței. Tu ai o inimă bună, sciu; tu nu o vei părăsi, sunt sigură de asta: altfel ai sevirși o faptă rea, și tu ești incapabil de a comite așa ceva.

„Sunt pierdută, voi muri, mâna mea înghețată nu mai póte să țină condeilul... sunt mai liniștită... și-o încredințezu ție... ea nu mai are pe altul în lume, decât numai pe tine.

„Adio... Adio... și-ți mulțumesc.“

Cele din urmă cuvinte și iscălitura erau aprópe necitibile.

O tăcere se făcu.

D lu Darenne o rupse celu dintăi:

— „Acestu copil este alu meu“, șise elu, „sórtea sa este în mâinile tale. Decide!“

D-na Darenne chemă pe fata din casă.

— „Tinera fată a isprăvit de mănăcatu?“

— „Oh! Dómnă, ea nu mănăcă; ea plânge mereu.“

— „Spune-i, că o așteptu.“

Orfana veni.

— „Cum te chiamă, domnișórá?“

— „Adriana, dómnă.“

— „Noi nu avem copii, Adriano, vréi să fi fata noastră?“

— „Oh! dómnă, prea multă bună-tate!“

Ea cădu la genunchii d-nei Darenne.

— „Mama mea mi-a spus, că veți avé milă de mine.“

D-na Darenne o soulă și o împinse ușor în brațele soțului său.

— „Imbrățisezá pe fiica noastră, amicul meu!“ șise ea.

Hamlet.

Cursul la bursa din Viena.

Din 14 Martie 1894.

Renta ung. de aur 4%	117.85
Renta de corone ung. 4%	95.10
Impr. oail. fer. ung. in aur 4 1/2%	126.15
Obli. " " " argint 4 1/2%	102.-
Obli. " " " de ost. I. emis.	123.25
Bonuri rurale ungare.	95.25
" " croate-slavone.	99.-
Imprum. ung. cu premii.	152.50
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin.	143.50
Renta de hartie austr.	98.10
" " argint " " "	98.10
" " aur " " "	119.95
Losuri din 1860.	149.50
Actii de-ale Banței austro-ungar.	1029.-
" " ung. de credit.	438.50
" " austr. de credit.	366.20
Napoleond'ori.	9.91
Marc imp. germ.	61.02 1/2
London (lire sterlinge).	124.85
Rente de corone austr.	97.70

Cursul pieței Brașov.

Din 15 Martie 1894.

Banonote rom. Cump.	9.82	Vend.	9.86
Argint rom.	9.75	"	9.80
Napoleon d'ori	9.87	"	—
Galbeni	5.80	"	—
Ruble rusesti	133.50	"	—
Marc germane	60.80	"	—
Lire turcesci	—	"	—
Scris. fonc. „Albina” 6%	—	"	—
" " " 5%	101.50	"	102.50

Nr. 2671—1894.

PUBLICAȚIUNE.

Mercuri în 28 Martie a. c. înainte de prânz la 10 ore se va ține la oficiul orașenesc economic o pertractare scripturistica de oferte pentru inchirierea pe 6 ani (29 Septembrie 1894—29 Septembrie 1900) a mai jos amintitelor obiecte orașenesci de pe teritoriul orașenesc. Se invită reflectanții, ca cel mult până la 10 ore înainte de prânz a amintitei zile să-și așternă la oficiul orașenesc economic, la care se află totdeodată și condițiunile de inchiriere spre examinare, ofertele scripturistice, timbrate, închise și provădate cu un vadiu în parale gata sau hârtii de preț de 10% din chiria anuală oferată.

În ofertă are să se amintescă anumit obiectul pentru care se oferă, mai departe declarațiunea, cumcă oferentului îi sunt cunoscute condițiunile de oferte și că se supună lor necondiționat și în fine amintirea chiriei în țifre și litere.

Sz. 88—1894. tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy Puskáriu József végrehajtatónak Maciuka Demeter végrehajtat s zuvedő elleni 43 frt. tőkekövetelés és járuléka i ránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék területén levő a Brassó területén fekvő, a brassói 2728 számú tükjben A + a 3087 hrsz. számú ingatlaura az árverést 1740 forintban, ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a tenebb megjelölt ingatlan az 1894 évi április hó 14-ik napján délelőtti 9 órakor ezen kir. törvényszék telekkönyvi irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladtni fog.

Árverezui szándékozók tartoznak z ingatlanok becsárának 10% át készpénzben, vagy az 1881: LX. törv. cz. 42 §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1 én 3333. z a. kelt igümin. rend. 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kkiáltott kezéhez letenni, vagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál e leges elhelyezéséről kiállított szabá yzerü elismervényét átszolgáltatni.

Kelt Brassóban, 1894 évi január hó 12-ik napján.

1—1

A brassói kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

A V I S U !

Prenumeratiunile la Gazeta Transilvaniei se potú face și renoi ori și când dela 1-ma și 15 a fiá-carei luni.

Domnii abonați se binevoiască a aráta în deosebí, când voiescu ca espedarea se li-se facá dupá stilulú nou.

Domnii, ce se abonezá din nou, se binevoiască a serie adresa lámuritu și se arate și posta ultimá.

Administraț. „Gaz. Trans.”

Obiectele de închiriatú suntú :

1. Localulú partere în casa sfatului fostulú archivú vechiu.
2. Șetrele de sub sfat.
3. Právália din casa tîrgulú inului Nr. 34.
4. Staululú și remisa din casa tîrgulú inului Nr. 34.
5. Locuința de cátrá stradá și curte din tîrgulú inului Nr. 35.
6. Magasinulú de bucate din pórtá tîrgulú cailorú.
7. Magasinulú din pórtá stradei orfanilorú.
8. Casa din strada castelului Nr. 47.
9. Locuința brutarului din strada măcelarilorú Nr. 7.
10. Právália Nr. 4 de sub podulú bátușilorú.
11. Právália de sub podulú bátușilorú Nr. 5 cu pivnița.
12. Právália de sub podulú bátușilorú Nr. 7.
13. Právália de sub podulú bátușilorú Nr. 8.
14. Právália de sub podulú bátușilorú Nr. 9.
15. Právália de sub podulú bátușilorú Nr. 10.
16. Casa din strada spitalului Nr. 69.
17. Casa de sub buciunú (prundulú rosolorú) Nr. 3, cu exceptiune de locuința naturalá a îngrijitorului casei.
18. Hotelulú „Coróna”.
19. Cafeneaua de pe promenadá.
20. Șatra de confetáriá de pe promenada de susú.
21. Birtulú din stejerișú.
22. Bastada strimfarilorú.
23. Așa numitulú „Priesterpáchen”.
24. Gráдина casarnei Lazaretului.

Brașovú, în 3 Martie 1894.

389,3—3 Magistratulú orașenescú.

Anunțuri (insertiuni și reclame)

Suntú a se adresa subscrisei administrațiunii. În cazulú publicării unui anunțu mai mult de odatá se face scádéméntú, care cresce cu cátu publicarea se face mai de multe-ori.

Administrațiunea „GAZETEI TRANSILVANIEI.”

Cheque-Conto
la postá
Nr. 505.

INSTITUTULÚ DE CREDITÚ
ȘI DE ECONOMIÍ
„ALBINA”
FILIALA BRAȘOVÚ,

Giro-Conto
la banca
Austro-Ungar.

Recomandám P. T. public pentru plasare de capitale

Scrisurile fonciare de 5%

ale „Albinei” inst. de cred. și econ. în Sibiu.

Acelea sunt emise în bucáti á fl. 1000 și fl. 500 și se fructificá cu **netto 5% fără nici unú scádémént.**

Cuponii de interese se rēscumpérá la jumétate de anú la 1 Ianuarie și 1 Iulie la cassele institutului din Sibiu și Brașovú și la „Pester ung. Commercial-Bank” în Budapesta fără nici unú scádémént și liber de ori ce proviziune.

Pentru fructificarea punctualá și rēscumpérarea scrisurilor fonciare *garantézá:*

1. **Ipotecile**, care în sensulú legelú pentru scrisuri fonciare eoperirea detentorilorú de scrisuri fonciare și asecurate prin întabulare în cártile funduare în favorulú acelora, asupra cárorá se emit scrisuri fonciare până la maximum 1/3 a valórei de prețuire, ceea ce se confirmá prin controla Comitetului de supraveghiare pe fiá-care scris fonciar emis.

Scrisurile fonciars ofer deci o siguranța mai mare ca și pupilará.

2. **Fondulú de garanție de fl. 200,000** specialú al scrisurilor fonciare, preserisú de legea amintitá pentru mai mare siguranța a detentorilorú de scrisuri fonciare, care fondú e detașatú din capitalulú de acțiuni alú institutului.
3. **Tótá cealaltá avere a institutului inclusive fondulú de rezervá.**

Scrisurile fonciare de 5% ale „ALBINEI” atát cu privire la siguranța lor absolutá, cât și ca una din chárțiile indigene cele mai fructifere se recomandá deci de sine pentru plasarea de capitale, de bani pupilari, fonduri publice și private etc. și le vindem pe cât ajunge proviziunea lor în cursul de marfá al bursei din Budapesta.

La cumpérarea unei cantitáti mai mari le oferim în cursul mijlociu.

„ALBINA”
institut de credit și de economii
FILIALA BRAȘOV.

Antreprise de pompe funebre

E. Tutsek.

Brașovú, Strada Porții Nr. 4. Colțulú Tērgulú boilorú.

Recomandá on. publicú la casurí de mórte, aședáméntulú seu de inorméntare bogatú asortatú în carí tóte obiectele, atátú sorte de mai de rēndú, cátu și cele mai fine, se potú cápáta cu prețuri ieftine.

Comisiune și **depu de sicriuri de metalú** ce se potú închide hermeticú, din prima fabricá din Viena.

Fabricarea propriá a tuturorú **sicriurilorú de lemnú, de metalú și de lemnú de stejarú.**

Depou de **cununi** pentru monumente și plantici cu prețurile cele mai moderate.

Representanța de monumente de marmurá, caré **funebre proprii cu 2 și cu 4 cai**, precum și unú **carú funebru** vėnėtu pentru **copii**, precum și cioclii.

Comande întregi se escutá **promptú și ieftinú**, iau asupra-mi și **transporturi de morți în strėinátate.**

În fine recomandú și biroulú meu mijlocitorú procedándú cu cunescuta-mi soliditate.

La casurí de mórte a se adresa la

E. Tutsek.

5—*

Marea Descoperire a Veacului

ELIXIRUL GODINEAU este singurul leac
(fără nici o primejdie) în contra **Neputinței**. Vindecarea anemicilor, a Sleitilor, etc.

INTINERIREA ȘI PRELUNGIREA VIETEÍ

Administrația **ELIXIRULUI GODINEAU** la **PARIS, 7, r. Saint-Lazare.**
BROȘURÁ GRATUITÁ TRIMEASÁ FRANCO DUPÁ CERERE

Se găsește **ELIXIRUL GODINEAU** și la **BUCUREȘTI**, la Ilie **ZAMPFESCU**, droghist;
la **JAȘI**, la D.D. Frați **KONYA**, farmaciști.

la **Galățu**: **STALSKI**, farmacist, la **Ploiești**: la D-nii **J. & T. CHRISTESCU**, droghiști;
la **Roman**: la D. **J. WERNER**, farmacist; la **Tulcea**, farmacia la „**MINERVA**.”

Numere singurateice | a 5 cr. se potú cumpėra în
din „Gazeta Transilvaniei” | librăria Nicolae Ciureu.